

983. — The obligations, resulting from a current account are extinguished by prescription five years after the balance was struck.

[86/213]

TITLE XX. INSURANCE.

CHAPTER I. GENERAL PROVISIONS.

984. — A contract of insurance is a contract whereby a person agrees to make compensation for a contingent loss and another person agrees to pay therefor a sum of money called premium.

985. — In the present Title:

"insurer" means The the party who agrees to make compensation or to pay a sum of money;

"assured" means the party who agrees to pay the premium;

๑๕๑
มาตรา ๕๑๑ หนี้อันเกิดแต่บัญชีเดินสะพัดนั้น ต้องระงับสิ้นไป
โดยอายุความห้าปีนับแต่วันหักทอนบัญชีเสร็จ

ลักษณะ ๒๐

ประกันภัย

หมวด ๑

บทบังคับทั่วไป

๑๕๑
มาตรา ๕๑๑ อันว่าสัญญาประกันภัย คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง
ตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทน ฤ็ใช้เงินจำนวนหนึ่งให้ในกรณีวินาศภัย
ฤ็ในเหตุอย่างอื่นซึ่งได้ระบุไว้ในสัญญา และในกรณีบุคคลอีกคนหนึ่ง
ตกลงจะส่งเงินซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัย

๑๕๒
มาตรา ๕๑๒ ตามข้อความในลักษณะนี้
คำว่า "ผู้รับประกันภัย" ท่านหมายความว่า ผู้สัญญาฝ่ายซึ่งตกลง
จะใช้ค่าสินไหมทดแทน ฤ็ใช้เงินจำนวนหนึ่งให้
คำว่า "ผู้เอาประกันภัย" ท่านหมายความว่า ผู้สัญญาฝ่ายซึ่งตกลง
จะส่งเบี้ยประกันภัย

"beneficiary" means the person who is to receive compensation or to be paid a sum of money. [86/215]

The assured and the beneficiary may be one and the same person.

มาตรา ๙๘๖. — ถ้าในเหตุที่ทำสัญญาประกันภัยกันนั้น حاملประกันภัยกันมิได้ใช้สัญญาอันนั้น ท่านว่าย่อมเป็นโมฆะ

987. — When the parties to a contract of insurance, in fixing the amount of the premium, took into consideration a particular risk, and such risk ceases to exist, the assured is entitled to have the premium reduced proportionately for the future.

988. — If at the time of making the contract, the assured, or, in case of insurance on life, the person upon whose life or death the payment of the sum payable depends knowingly omits to disclose facts which would have induced the insurer to raise the premium or to refuse to enter into the contract, or knowingly makes false statements in regard to such facts, the contract is voidable.

๑๔๖
คำว่า "ผู้รับประโยชน์" ท่านหมายความว่า บุคคลผู้จะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทน ฤ็รับจำนวนเงินไว้ให้
อนึ่งผู้เอาประกันภัยและผู้รับประโยชน์นั้น จะเป็นบุคคลคนหนึ่ง
คนเดียวกันก็ได้

มาตรา ๙๘๖ ถ้าในเหตุที่ทำสัญญาประกันภัยกันนั้น حاملประกันภัยกันมิได้ใช้ สัญญาอันนั้น ท่านว่าย่อมเป็นโมฆะ

๑๔๗
มาตรา ๙๘๗ เมื่อคู่สัญญาประกันภัยกันชกเอาภัยใดโดยเจตนาขึ้น
เป็นข้อพิจารณาในการวางกำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัย และภัยเช่นนั้น
สิ้นไปหาไม่แล้ว ท่านว่าภายนำแต่เงินไปผู้เอาประกันภัยชกชบที่จะได้
ลดเบี้ยประกันภัยลงตามส่วน

๑๔๘
มาตรา ๙๘๘ ถ้าในเวลาทำสัญญาประกันภัยกับผู้เอาประกันภัยก็
ฤ็ในกรณีประกันภัยนั้น บุคคลอื่นการให้เงินยอมเอาตัวความทรงจำ
ฤ็ภวณของเขานั้นก็ รู้อยู่แล้วละเว้นเสียไม่เปิดเผยข้อความจริงซึ่ง
อาจจะได้จูงใจผู้รับประกันภัยให้ยอมยกไม่ยอมทำสัญญา ฤ็ให้ริบ
เบี้ยประกันภัยสูงขึ้นอีก ฤ็ว่ารู้อยู่แล้วแต่ลงข้อความเช่นนั้นเป็นความ
เท็จไว้ ท่านว่าสัญญาอันเป็นโมฆะ

989. — If the insurer knew of the facts mentioned in Section 988 [86/216] or knew the statements to be false, or would have known of them or of their falsity if he had exercised such care as may be expected from a person of ordinary prudence, the contract shall be valid.

990. — A contract of insurance is void unless made in writing.

991. — A policy of insurance shall be made in two copies at least, one of them having to be delivered to the assured.

The policy must be signed by the insurer and contain :

- (1) The subject of the insurance;
- (2) The risk taken by the insurer;
- (3) The value of the insurable interest, if it has been fixed;
- (4) The sum insured;
- (5) The amount of the premium and manner of its payment;
- (6) The time of the commencement and of the end of the insurance;

มาตรา ๘๘๓ ถ้าผู้รับประกันภัยได้รับข้อความจริงดังกล่าวในมาตรา ๘๘๒ นั้นก็ดี ถ้าผู้รับประกันภัยได้รู้ข้อความเท็จก็ดี ถ้าผู้รับประกันภัยนั้น หากข้อความจริงดังกล่าวจะพึงคาดหมายได้แต่โดยสามัญชนก็ดี ท่านให้ฟังว่าสัญญาเป็นอันสมบูรณ์

มาตรา ๘๘๔ อันสัญญาประกันภัยนั้น ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือ ท่านว่าเป็นโมฆะ

มาตรา ๘๘๕ กรมธรรม์ประกันภัยนั้นไม่ว่าชนิดใด ๆ ท่านให้ทำอย่างน้อยเป็นสองฉบับ และให้ผู้มอบแก่ผู้เอาประกันภัยฉบับหนึ่ง กรมธรรม์ประกันภัย ต้องลงลายมือชื่อของผู้รับประกันภัยและมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุที่เอาประกันภัย
- (๒) ภัยใดซึ่งผู้รับประกันภัยรับเสี่ยง
- (๓) ~~มูลค่าแห่งมูลค่าประกันภัย~~ ถ้ามีกำหนดค่าไว้
- (๔) จำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัย
- (๕) จำนวนเบี้ยประกันภัย และวิธีส่งเบี้ยประกันภัย
- (๖) วันเวลาเริ่มต้น และวันเวลาถึงที่สุดแห่งการประกันภัย

- (7) The name or trade name of the insurer;
- (8) The name or trade name of the assured;
- (9) The name of the beneficiary, if any;
- (10) The date of the contract of insurance.
- (11) The place where, and the date when, the policy was made.

[86/217]

992. — Contracts of Maritime insurance remain under the provisions of the Maritime Law.

CHAPTER II. INSURANCE AGAINST LOSS.

PART I. — General Provisions.

993. — "Loss", within the meaning of this Chapter, includes any injury which may be estimated in money.

994. — If two or more contracts of insurance are made simultaneously for the same loss and the total amount of the sums insured exceeds the actual amount of the loss, the insured is entitled to receive compensation up to such amount only.

- ๑๕๔
- (๑) ชื่อ ฤๅชื่หือของผู้รับประกันภัย
 - (๒) ชื่อ ฤๅชื่หือของผู้เอาประกันภัย
 - (๓) ถ้ามีผู้รับประโยชน์ ชื่อของผู้รับประโยชน์
 - (๔) ลงวันหนึ่งสือสัญญาประกันภัย
 - (๕) สถานที่ และวันที่ได้ออกกรมธรรม์ประกันภัย

มาตรา ๕๕๒ อันสัญญาประกันภัยทะเล ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายทะเล

หมวด ๒ ประกันวินาศภัย

ส่วนที่ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๕๕๓ อันคำว่า "วินาศภัย" ในหมวดนี้ ท่านหมายรวมเอาความเสียหายอย่างใด ๆ บันดาซึ่งจะพึงประมาณเป็นเงินได้

มาตรา ๕๕๔ ถ้าได้ทำสัญญาประกันภัยเป็นสองราย ฤๅกว่านั้น พร้อมกันเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกันและจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยรวมกันทั้งหมดนั้นท่วมจำนวนที่วินาศจริงไซ้ ท่านว่าผู้รับประกันภัยชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเพียงเสมอจำนวนวินาศจริงเท่านั้น

Each underwriter must pay a part of the actual loss in proportion [86/218]
to the sum insured by him.

Contracts of insurance are deemed to have been made
simultaneously if their dates are the same.

995. — If two or more contracts of insurance are made
successively, the first insurer is first liable for the loss. If the amount
paid by him is not sufficient to cover the loss, the next insurer is
liable for the difference and so on, till the loss is covered.

996. — Before the risk begins, the assured may determine the
contract, but the insurer is entitled to one half of the premium.

997. — If, during the period of insurance, the insurable interest is
substantially reduced, the assured is entitled to a reduction of the
sum insured and of the premium.

The reduction of the premium shall take effect only for the future.

๑๕๕

ผู้รับประกันภัยแต่ละคนต้องไ้เงินจำนวนวินาศจริง แบ่งตาม
ส่วนมากน้อยที่ตนได้รับประกันภัยไว้

อันสัญญาประกันภัยทั้งหลาย ถ้าลงวันเดียวกัน ท่านให้ถือว่าได้
ทำพร้อมกัน

มาตรา ๙๙๕ ถ้าได้ทำสัญญาประกันภัยเป็นสองราย ฤกว่านั้น
สืบเนื่องเป็นลำดับกัน ท่านว่าผู้รับประกันภัยคนแรกจะต้องรับไ้ความ
วินาศภัยก่อน ถ้าและจำนวนเงินซึ่งผู้รับประกันภัยคนแรกไ้ไ้เงินยัง
ไม่คุ้มจำนวนวินาศภัยไ้ ผู้รับประกันภัยคนถัดไปก็จะต้องรับไ้ส่วนที่
ยังขาดอยู่นั้นต่อ ๆ กันไปจนกว่าจะคุ้มวินาศ

มาตรา ๙๙๖ ผู้เอาประกันภัยจะเลิกสัญญาเสียแต่ก่อนที่จะเริ่ม
เข้าสู่วางแห่งภัยไ้ แต่ผู้รับประกันภัยชอบที่จะได้รับเบี้ยประกันภัย
ทั้งจำนวน

มาตรา ๙๙๗ ถ้าในระหว่างอายุสัญญาประกันภัยนั้น มูลประกันภัย
ไ้ลดคณ้อยกออกไปหนั้ไ้ ท่านว่าผู้เอาประกันภัยชอบที่จะไ้ลด
จำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยไ้ และลดจำนวนเบี้ยประกันภัย
การลดจำนวนเบี้ยประกันภัยนั้น ให้เป็นผลต่อในอนาคต

998. — The insurer cannot claim a reduction of the amount of the compensation to be paid by him, unless he proves that the insurable interest as agreed by the parties was substantially too high.

[86/219]

999. — If the assured transfers the subject of insurance for which a premium has been paid, the right to receive compensation is transferred with it.

If, by such transfer, the risk is substantially altered or increased, the contract of insurance becomes void.

1000. — If the insurer has been adjudged bankrupt, the assured may require proper security to be given him failing which he may terminate the contract.

If the assured is adjudged bankrupt, the same rules shall apply correspondingly; however when a premium has been already paid, under which insurance is running for a certain period of time, the insurer cannot determine the contract before such period expires.

มาตรา ๘๘๘ ผู้รับประกันภัยหาอาจะเรียกลดจำนวนค่าสินไหม
ทดแทนอันตนจะต้องใช้นั้นได้ไม่ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามูลค่าประกันภัย
ตามที่สัญญาได้ตกลงกันไว้นั้นเป็นจำนวนสูงเกินไปหนัก กะ: ถ้า
จำนวนเงินประกันภัย เมื่อลดแล้วเกินกว่าค่าสินไหม

มาตรา ๘๘๙ ถ้าผู้เอาประกันภัยได้ส่งเบี้ยประกันภัยเพื่อการประกัน
ภัยในวัตถุอันใดแล้วโอนวัตถุนั้นไปไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะรับค่าสินไหม
ทดแทนก็ย่อมโอนตามไปด้วย
ถ้าในการโอนเช่นนั้นช่องแห่งภัยเปลี่ยนแปลงไป ฤๅเพิ่มขึ้นหนัก
ไซ้ ท่านว่าสัญญาประกันภัยนั้นยกเลิกเป็นโมฆะ

มาตรา ๑๐๐๐ ถ้าผู้รับประกันภัยต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้ม
ละลาย ผู้เอาประกันภัยจะเรียกให้ส่งหลักทรัพย์เป็นประกันให้แก่ตน
ตามสมควรก็ได้ ถ้าและไมส่ง ผู้เอาประกันภัยจะเลิกสัญญาเสียก็ได้
ถ้าผู้เอาประกันภัยต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย ท่านให้
วิธีเดียวกันนี้บังคับกับจำควรแก่เรื่อง แต่กระนั้นถ้าผู้เอาประกันภัยได้
ส่งแล้วเป็นเหตุให้การประกันภัยมีอายุไปชั่วระยะเวลาอันน้อยเท่าใดไซ้
ท่านห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยเลิกสัญญาก่อนระยะเวลาอันสิ้นสุดลง

1001. — The insurer is bound to pay compensation for :

- (1) The actual amount of the loss;
- (2) The damage caused to the insured property by reasonable measures taken for preventing the loss;
- (3) All reasonable expenses incurred for preserving the insured property from the loss.

The actual amount of the loss shall be valued at the place where, and at the time when, the loss occurred. The sum insured is presumed to be a correct basis for such valuation.

The compensation cannot exceed the sum insured.

1002. — The expenses of valuation of the loss must be borne by the insurer.

1003. — The insurer is not liable if the loss or other event specified in the contract is caused by the bad faith or the gross negligence of the assured or the beneficiary.

[86/220]

๔๕๘

มาตรา ๓๐๐๑ ผู้รับประกันภัยจำต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ

- (๑) เพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง
- (๒) เพื่อความบุบสลายอันเกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้เพราะได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันความวินาศภัย
- (๓) เพื่อเงินค่าใช้จ่ายอันสมควรซึ่งได้เสียไป เพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเอาประกันภัยไว้นั้นมิให้วินาศ

อันจำนวนวินาศภัยนั้นทำนองให้พิจารณาสถานที่และในเวลาซึ่งเหตุวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้น อันเงินจำนวนซึ่งได้เอาประกันภัยไว้นั้น ทำนองให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นหลักประมาณอันถูกต้องในการพิจารณาว่านั้น

ทำนองห้ามมิให้คิดค่าสินไหมทดแทนเกินไปกว่าจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยไว้

๔๕๙

มาตรา ๓๐๐๒ ทำใจจ่ายในการพิจารณาวินาศภัยนั้น ท่านว่าผู้รับประกันภัยต้องเป็นผู้ออกใจ

๔๖๐

มาตรา ๓๐๐๓ ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับไว้ในเมื่อความวินาศภัยเหตุอื่นซึ่งได้ระบุไว้ในสัญญาอันได้เกิดขึ้นเพราะความทุจริต ถ้าความประมาทเลินเล่ออันงอกอุมของผู้อาประกันภัย ผู้รับประกันภัย

มาตรา ๑๐๐๔ — ถ้าคู่สัญญาได้ตกลงกันไว้เป็นประการอื่น ท่านว่าผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับใช้ในเมื่อความวินาศได้เกิดขึ้นโดยสภาพ เพราะความชำรุดบกพร่องของวัสดุอันได้เอาประกันภัยไว้นั้นเอง เพราะความเสื่อมเปลี่ยนอันเป็นธรรมดาแห่งวัสดุนั้น [86/221]

1005. — If the loss is caused by the fault of a third person, the insurer who pays compensation is subrogated, up to the amount paid by him, to the rights of the insurer and of the insured against such third person.

If the insurer has paid part only of the compensation, he cannot exercise the rights to the prejudice of the right of the assured or of the beneficiary to claim from the third person for the remainder of the loss.

1006. — If the contract of insurance provides that, on the happening of the loss, the assured or the beneficiary are bound to inform the insurer within a certain period of time, no such notice is necessary if the insurer knew otherwise within that period of the happening of the loss.

๑๕๘
มาตรา ๑๐๐๕ ถ้าคู่สัญญาได้ตกลงกันไว้เป็นประการอื่น ท่านว่าผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับใช้ในเมื่อความวินาศได้เกิดขึ้นโดยสภาพ เพราะความชำรุดบกพร่องของวัสดุอันได้เอาประกันภัยไว้นั้นเอง เพราะความเสื่อมเปลี่ยนอันเป็นธรรมดาแห่งวัสดุนั้น

มาตรา ๑๐๐๕ ถ้าความวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้นเพราะความผิดของบุคคลภายนอกไซ้ ผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปเป็นจำนวนเพียงใด ผู้รับประกันภัยย่อมได้รับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและของผู้รับประกันภัยซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกเพียงนั้น.

ถ้าผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแค่เพียงบางส่วนไซ้ ท่านห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยนั้นใช้สิทธิของตนให้เสื่อมเสียสิทธิของผู้เอาประกันภัย ถ้าผู้รับประกันภัย ในการที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกเพื่อเศษแห่งจำนวนวินาศนั้น

๑๖๖
มาตรา ๑๐๐๖ ถ้าสัญญาประกันภัยมีข้อกำหนดไว้ว่า เมื่อเกิดเหตุวินาศขึ้นผู้เอาประกันภัย ถ้าผู้รับประกันภัยจำต้องแจ้งเหตุแก่ผู้รับประกันภัยภายในระยะเวลาเท่าใดไซ้ หากผู้รับประกันภัยได้รู้เหตุวินาศภายในเวลากำหนดโดยทางอื่นแล้ว ท่านว่าผู้เอาประกันภัย ถ้าผู้รับประกันภัยก็ไม่จำต้องส่งคำบอกกล่าวเช่นนั้น

1007. — The liability for payment of compensation is extinguished [86/222] by prescription two years after date of loss.

The liability for payment of a premium is extinguished by prescription two years after the date when the premium became due.

PART II. — Special Rules for Insurance on Carriage.

1008. — A contract of insurance on carriage covers every loss which the goods carried may sustain from the time when they are received by the carrier until they are delivered to the consignee, and the amount of compensation is fixed according to the value which the goods carried would have had on arrival at the place of destination.

1009. — If the goods carried are insured in course of their transportation, the insurable interest of such goods includes their value at the place where and at the time when they have been received by the carrier, increased by the freight to the place of delivery to the consignee and other expenses connected with transportation.

Profits to be made at the time when the goods were to be delivered, are included in the insurable interest only if there is an express agreement to that effect.

มาตรา ๑๐๐๗ ความระบือใช้กับเงินไหมทดแทนที่
 ๑๐๐๗ ความระบือใช้กับเงินไหมทดแทนที่
 ๑๐๐๗ ความระบือใช้กับเงินไหมทดแทนที่
 ๑๐๐๗ ความระบือใช้กับเงินไหมทดแทนที่
 ๑๐๐๗ ความระบือใช้กับเงินไหมทดแทนที่
 ๑๐๐๗ ความระบือใช้กับเงินไหมทดแทนที่

ส่วนที่ ๒ วิธีและการประกันภัยในการรับขน

มาตรา ๑๐๐๘ อันสัญญาประกันภัยในการรับขนนั้น ข้อมมูล
 ถึงความวินาศภัยทุกอย่างซึ่งอาจเกิดแก่ของที่รับขนในระหว่างเวลาที่ผู้
 รับขนได้รับของไปจนได้ส่งมอบของนั้นแก่ผู้รับตราส่ง และจำนวน
 ค่าสินไหมทดแทนนั้นต้อง กำหนดตามที่ของซึ่งขนส่งนั้นจะได้มีราคา
 เมื่อถึงตำบลอันกำหนดให้ส่ง

มาตรา ๑๐๐๙ ถ้าของซึ่งขนส่งนั้นได้เอาประกันภัย—เมื่อ
 ในระหว่างส่งหรือทางไป ท่านให้คิดมูลประกันภัยในของนั้นนับรวมทั้ง
 ราคาของสถานที่และในเวลาที่ได้รับของ และให้เพิ่มค่าระวาง
 ส่งของไปยังสถานที่ส่งมอบแก่ผู้รับตราส่งกับทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เนื่องด้วย
 การส่งของไปนั้นเข้าด้วย
 ถ้าไรอันจะพึงได้ในเวลาเมื่อส่งมอบของนั้นย่อมจะคิดรวมเข้าเป็น
 มูลประกันภัยได้เมื่อได้มีข้อตกลงกันไว้เช่นนั้นชัดแจ้ง

1010. — Unless otherwise specified by the contract, a contract of insurance on carriage remains valid if, under the necessities of transportation, the carriage is interrupted for a time, or there are modifications in the route or manner of carriage. [86/223]

1011. — The policy of insurance on carriage must contain in addition to the particulars specified in Section 867:

- (1) The specification of the route and manner of the carriage;
- (2) The name or trade name of the carrier;
- (3) The place where the goods are to be received and delivered;
- (4) The period fixed for the carriage, if any.

PART III. — Guarantee Insurance.

1012. — Guarantee insurance is a contract of insurance where the insurer agrees to make compensation, on behalf of the assured, for a loss caused to another person and for which the assured is responsible.

๑๖๐
มาตรา ๑๑๐ อันสัญญาประกันภัยในการรับขนนั้น ถึงแม้
การรับขนจะต้องหยุดชะงักชั่วขณะ ฤๅจะต้องเปลี่ยนทาง ฤๅเปลี่ยน
วิธีรับขนของหนึ่งอย่างใดโดยเหตุจำเป็นในระหว่างส่งเครื่องทางก็ดี ท่าน
ว่าสัญญานั้นก็ย่อมคงเป็นอันสมบูรณ์อยู่ เว้นแต่จะไต่ระบุไว้ในสัญญา
เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑๑ อันกรมธรรม์ประกันภัยในการรับขนนั้น นอก
จากที่ไต่ระบุไว้แล้วในมาตรา ๑๑๐ ต้องมีรายการเพิ่มขึ้นอีกดังจะกล่าว
ต่อไปนี้ คือ

- (๑) ระบุทางและวิธีรับขน
- (๒) ชื่อ ฤๅชื่อของผู้รับขน
- (๓) สถานที่ซึ่งกำหนดให้รับและส่งมอบของ
- (๔) กำหนดระยะเวลาด้วยตามแต่มี

ส่วนที่ ๓ ประกันภัยค้ำจุน

มาตรา ๑๑๒ อันว่าประกันภัยค้ำจุนนั้น คือสัญญาประกันภัย
ซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะใช้ทรัพย์สินใหม่ทดแทนในนามของผู้เอาประกัน
ภัยเพื่อความวินาศภัยอันเกิดขึ้นแก่บุคคลอีกคนหนึ่ง และซึ่งผู้เอา
ประกันภัยจะต้องรับผิดชอบ

The injured person is entitled to receive the compensation actually due to him from the insurer directly, but such compensation cannot exceed the sum due by the insurer under the contract. In an action between the injured person and the insurer, the injured person shall summon the assured to appear in the action.

The insurer is not discharged from his liability to the injured person by delivering the compensation to the assured, unless he proves that the compensation has been paid by the assured to the injured person.

1013. — If the compensation paid by the insurer under judgment does not cover the whole amount of the loss, the assured remains liable for the difference unless the injured person has failed to summon the assured to appear in the action as provided by the foregoing Section.

CHAPTER III. INSURANCE ON LIFE.

1014. — In a contract of insurance on life, the payment of the sum of money is dependent upon the life or death of a person.

[86/224]

๑๖๑
บุคคลผู้ต้องเสียหายชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนตามที่ตน
ควรจะได้จากผู้รับประกันภัยโดยตรง แต่ถ้าสินไหมทดแทนเช่นนั้น
นั้นหาจะเกิดขึ้นไปกว่าจำนวนอันผู้รับประกันภัยจะพึงได้ใช้ความสัญญา
นั้นได้ไม่ ในคดีวางบุคคลผู้ต้องเสียหายกับผู้รับประกันภัยนั้น ท่าน
ให้ผู้ต้องเสียหายเรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามา ในคดีด้วย
อันผู้รับประกันภัยนั้นแม้จะได้ส่งค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอา
ประกันภัยแล้ว ก็ยังหาหลุดพ้นจากความจะต้องรับผิดชอบบุคคลผู้ต้อง
เสียหายนั้นไม่ เว้นแต่ตนจะพิสูจน์ได้ว่าสินไหมทดแทนนั้นผู้เอาประกัน
ภัยได้ใช้ให้แก่ผู้ต้องเสียหายแล้ว

มาตรา ๑๑๑๓ ถ้าค่าสินไหมทดแทนอันผู้รับประกันภัยได้ใช้ไป
โดยคำพิพากษานั้นยังไม่คุ้มยอดความเสียหายที่ใช้ ท่านว่าผู้เอาประกัน
ภัยก็ยังจะต้องรับผิดชอบจำนวนที่ยังขาด เว้นไว้แต่บุคคลผู้ต้องเสียหายจะ
ได้ละเลยเสียไม่เรียกตัวผู้เอาประกันภัยเข้ามาสู่คดีด้วยดัง กล่าวไว้ใน
มาตราก่อน

หมวด ๓
ประกันมรณภัย

มาตรา ๑๑๑๔ ในสัญญาประกันมรณภัยนั้น การใช้จ่ายเงิน
ขึ้นอยู่กับชีวิตความทรงชีพ ภาวะของบุคคลคนหนึ่ง

๒๑

1015. — The sum payable may be a lump sum or an annuity, as may be agreed between the parties.

[86/225]

1016. — If the assured is not the beneficiary, he has the right to transfer the benefit of the contract to another person unless he has delivered the policy to the beneficiary and the beneficiary has notified in writing the insurer his intention to take the benefit of the contract.

1017. — In case of cancellation of the contract under Section 988, the insurer has to return to the insurer or to his heirs the redemption value of the policy.

1018. — If the age of the person upon whose life or death the payment of the sum depends has been incorrectly stated, in consequence of which a lower premium has been fixed, the sum to be paid by the insurer shall be reduced in the same proportion.

๑๖๒
มาตรา ๑๑๕ จำนวนเงินอันจะพึงได้รับ จะชำระเป็นเงินจำนวน
เดียว ฤ็เป็นเงินรายปีก็ได้สุดแล้วแต่จะตกลงกันระหว่างคู่สัญญา

มาตรา ๑๑๖ ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้เป็นผู้รับประโยชน์เองด้วยใจ
ผู้เอาประกันภัยขอมิสิทธิที่จะโอนประโยชน์ แห่งสัญญา นั้นให้แก่บุคคล
อีกคนหนึ่งได้ เว้นแต่จะได้อำนาจมอบกรรมสิทธิ์ ประกันภัย ให้แก่ผู้รับ
ประโยชน์ไป แล้ว และผู้รับประโยชน์ ได้ออกกล่าวเป็นหนังสือไปยัง
ผู้รับประกันภัยแล้ว ว่าตนจำนงจะถือเอาประโยชน์ แห่งสัญญานั้น

มาตรา ๑๑๗ ในกรณีเพิกถอนสัญญาตามความในมาตรา ๑๑๕
ผู้รับประกันภัยต้องคืนเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัย ฤ็ทายาทของผู้นั้น
เป็นค่าไถ่ถอนกรรมสิทธิ์ ประกันภัย

มาตรา ๑๑๘ การจ่ายเงินอาศัยเหตุความทรงชีพ ฤ็มรณของ
บุคคลผู้ใด แม้ได้ตกลงอาชัยกับบุคคลผู้นั้นไว้ก็ตลอดกาลก็มิได้ถูกต้อง
ถ้าเหตุให้ ได้กำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัยไว้ต่ำไป ทานให้ลดจำนวน
เงินอันผู้รับประกันภัยจะพึงต้องใช้นั้นลงตามส่วน

However the contract is voidable if it is proved by the insurer that the real age at the time when the contract was made, was out of the age-limit according to his business-practice.

[86/226]

1019. — The assured is entitled at any time to determine the contract of insurance by discontinuing to pay the premium. If the premium had been paid for at least three years he is entitled to receive from the insurer the surrender value of the policy or a paid up policy.

1020. — Whenever the sum is to be paid on the death of a person, the insurer is bound to pay it on such death unless :

- 1) Such person voluntarily committed suicide within one year after the date of the contract, or
- 2) Such person was intentionally killed by the beneficiary.

In case number 2, the insurer is bound to pay the assured or to his heirs the redemption value of the policy.

๑๖๓
แต่เมื่อผู้รับประกันภัยพิสูจน์ได้ว่าในขณะที่ทำสัญญานั้น อายุที่ถูกต้องแห่งวีรชอยู่นอกจำกัดครุฑตามทางศัปรกคิของเขานแล้ว ทำนว่าสัญญาเป็นโมฆะ

มาตรา ๑๑๑๕ ผู้เอาประกันภัยชอบที่จะเลิกสัญญาประกันภัยเสียในเวลาใด ๆ ก็ได้ด้วยการงดไม่ส่งเบี้ยประกันภัยต่อไป ถ้าและได้ส่งเบี้ยประกันภัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีไซ้ ทำนว่าผู้เอาประกันภัยชอบที่จะได้รับเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย ฤรับกรมธรรม์ไซ้เงินสำเร็จจากผู้รับประกันภัย

มาตรา ๑๑๒๐ เมื่อใดจะต้องไซ้จำนวนเงินในเหตุมรณของบุคคลคนหนึ่งคนใด ทำนว่าผู้รับประกันภัยจำต้องไซ้เงินนั้นในเมื่อมรณภัยอันนั้นเกิดขึ้น เว้นแต่

(๑) บุคคลผู้นั้นได้กระทำอัตวินิบาตด้วยใจสมัครภายในปีหนึ่งนับแต่วันทำสัญญา ฤ

(๒) บุคคลผู้นั้นถูกผู้รับประกันภัยฆ่าตายโดยเจตนา ในกรณีนี้ ๒ นี้ ทำนว่าผู้รับประกันภัยจำต้องไซ้เงินค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ให้แก่ผู้เอาประกันภัย ฤไซ้ให้แก่ทายาทของผู้นั้น

1021. — If the death is caused by the fault of a third person, the insurer cannot claim compensation from that person, but the heirs of the deceased do not lose their right to compensation from the third person, even if the sum payable under the contract of insurance on life reverts to them. [86/227]

1022. — If the insurer has made an insurance payable on his death in favour of his heirs, the sum payable shall be part of the assets of his estate available for his creditors.

If the insurance has been made in favour of a particular person, only the amount of the premiums paid by the insurer shall be part of the assets of his estate available for his creditors.

๑๖๔
มาตรา ๑๑๒๑ ถ้ามีประกันภัยเกิดขึ้นเพราะความผิดของบุคคลภายนอก ผู้รับประกันภัยอาจจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกนั้นได้ไม่ แต่สิทธิของฝ่ายทายาทแห่งผู้ประกันในอันจะได้ค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกนั้นหาสูญสิ้นไปด้วยไม่แม้ทั้งจำนวนเงินอันจะพึงได้ตามสัญญาประกันนั้นจะหวนกลับมาได้แก่ตนด้วย

๑๖๕
มาตรา ๑๑๒๒ ถ้าผู้เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยไว้โดยกำหนดว่าให้ใช้เงินแก่ทายาททั้งหลายของตัวผู้เอาประกันภัยนั้นจำนวนเงินอันจะพึงใช้เช่นนั้นท่านให้พึงเอาเป็นทรัพย์สินส่วนหนึ่งของมรดกของผู้เอาประกันภัย ซึ่งเจ้าหนี้จะเอาใช้ไม่ได้

ถ้าได้เอาประกันภัยไว้โดยกำหนดว่าให้ใช้เงินแก่บุคคลคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง ท่านว่าเฉพาะแต่จำนวนเงินที่ประกันซึ่งผู้เอาประกันภัยได้ส่งไปแล้วเท่านั้น จักเป็นทรัพย์สินส่วนหนึ่งของมรดกของผู้เอาประกันภัย อันเจ้าหนี้จะเอาใช้ไม่ได้